

ସତ୍ୟବାନୀ

THE
WORD OF
TRUTH

SEPTEMBER & OCTOBER - 2010

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box.No. 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722.

Vol.XV.Sep & Oct-2010.No-5

Published every two months in **Oriya** language for
the Restoration of pure New Testament Christianity

Hear **SATYA VANI Oriya Radio** programme on
Radio SriLanka

Every Sunday at 6:45 a.m.

.....

Write for free Bible Correspondence course in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XV

KAKINADA

SEP-OCT-2010

ମଣ୍ଡଳୀର ରୂପରେଖ (Identity of the Church)

ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କଲାବେଳେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ”ର ଅର୍ଥ କ’ଣ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ । ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମେମାନେ ବାଞ୍ଛାକଲେ ଖୋଜିବା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ (Church of Christ) କାଥଲିକ, ଯିହୁଦୀୟ ବା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଜନ୍ମିତ ନୁହେଁ । କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଅନୁସରଣ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମତାଶାଖା (denomination) ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମତାଶାଖା ଗୁଡ଼ିକର ସମଷ୍ଟି ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ସାମାଜିକ ସଂଘ ଜାଗତିକ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗିକା ବି ନୁହେଁ । ଅନେକଙ୍କ ଧାରଣାକୁପାତ୍ୟା ଏହା ଏକ ସାମାଜିକ ବା ରାଜନୈତିକ ସଂସ୍ଥା ନୁହେଁ । ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଧାରଣା ଥିବାରୁ ଆଜି ମଣ୍ଡଳୀ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ।

ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ‘ମଣ୍ଡଳୀ’ର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? ବାଞ୍ଛାକଲେ ଲିଖିତ “ମଣ୍ଡଳୀ” ବୋଲି ପଦ, “ଇକ୍ଲେସିଆ” ବୋଲି ଗ୍ରୀକ୍ ପଦରୁ ଆନାତ । “ଇକ୍ଲେସିଆ” ବୋଲି ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ “ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରାପ୍ତ” । ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟରୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଲୋକର ରାଜ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ । (କଲସୀ ୧:୧୩, ୧୪) ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଅଛନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ୭୪) ।

ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅନେକ ନାମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରି, ବାଞ୍ଛାକଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସରଳ ଭାବେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇ ଅଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ : ଏହା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ

କରୁଥିବା ଏକ “ଦ୍ଵାସାକ୍ଷେତ୍ର” ସଦୃଶ୍ୟ । ଜାଗତିକସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ରାଜୁତି କରିଥିବାରୁ, ଏହା ‘ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥଳ ବୋଲି ସୁଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ “ମେଷାଖୁଆତ” ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ, ନିଂସକଳଙ୍କ ‘ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ କନ୍ୟା’ ରୂପେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ମଣ୍ଡଳୀ ରୂପ ‘ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବାର’ରେ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା, ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ଭଗିନୀ ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଶରୀର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀର ମସ୍ତକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନେ ସେହି ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଦୃଶ୍ୟ । ଏହିସବୁ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସଂସ୍ଥା ‘ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ’ ଅଟେ ।

ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଭାବେ ଜାଣିବାକୁ, ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତୋଟି କାରଣ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା -

- ୧ । ଏହା ଭାବବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା । (ଦାନିୟେଲ ୨:୪୪)
- ୨ । ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ । (ମାଥୁଉ ୧୬:୧୮)
- ୩ । ଏହା ଶକ୍ତିର ସହିତ ଆସିବାର ଥିଲା । (ଯୋୟେଲ ୨ : ୨୮- ପ୍ରେରିତ ୧:୮)
- ୪ । ମଣ୍ଡଳୀ, ପେଷିକକ୍ଷ ଦିନରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । (ପ୍ରେରିତ ୨)
- ୫ । ତାହା ଶ୍ରୀ: ୩୩ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । (ପ୍ରେରିତ ୨)
- ୬ । ତାହା ଯିରୁଶାଲମରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । (ଲୁକ ୨୪:୪୯-ପ୍ରେରିତ ୨ୟ ପର୍ବ)
- ୭ । ତାହା ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରେ ।

(୧ମ କରକ୍ତା ୧୨:୨୭; ରୋମା ୧୬:୧୬)

- ୮ । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ରୂପ ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ । (ମାଥୁଉ ୧୬ : ୧୮)
- ୯ । ଏହା, ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ରୂପ ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ । (ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨୮)
- ୧୦ । ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଏହାର ମସ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । (କଳସା ୧ : ୧୮)
- ୧୧ । ଶ୍ରୀଷ୍ଠ, ତାହାର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା । (ଏଫିସା ୫ : ୨୩)
- ୧୨ । ପରିଭ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକେ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ କରାଗଲା । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭)
- ୧୩ । ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏହାର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ । (ମାର୍କ ୧୬ : ୧୫; ଯାକୂବ ୧:୨୭)

୧୪ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ, ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅରାଧନା କରିବା ପାଇଁ ସମାବେଶ ହୁଅନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୭)

୧୫ । ଏହାର, ସଭ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି ପରିଚିତ । (ପ୍ରେରିତ ୧୧ : ୨୬)

୧୫ । ଏହାର, ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଛି । (ପ୍ରେରିତ ୧ : ୧୦-୧୨)

୧୬ । ଏହା ବାଇବେଲ ଅନୁସରଣ କରେ ।

(୧ମ ପିତର ୪ : ୧୧; ଯାକୂବ ୧ : ୨୫)

୧୮ । ଏହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାଳିତ ହୁଏ । ଏହା ପ୍ରଚାରକ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ।

୧୯ । ଏହା କେବେ ବିନଷ ହେବ ନାହିଁ । (ଏବ୍ରୀ ୧୨ : ୨୮)

୨୦ । ତାହାକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ । (ଏଫିସା ୫ : ୨୬)

୨୧ । କେବଳ ଏକମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ରହିଅଛି । (ଏଫିସା ୪ : ୪)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ମହାନ ଦୈବିକ ସଂସ୍ଥା ଏହା ମହାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରେ । ଏହାକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ମଣ୍ଡଳୀ ଆତ୍ମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସଭ୍ୟତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ।

‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ’ ଆଜି ଜଗତ ସାରା ବ୍ୟାପି ଅଛି, ତଥାପି ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାରୁ, ଜଗତ ବାସୀ ଏହାର ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ ଅନେକ ଏହାର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜାଗତିକ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ନ ହୋଇ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନରେ ଭରସା କରିଥିବାରୁ ଏହି ଜୀବନକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

- J.C. Choate

ମାତା-ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଦାନ (Mothers - One of the best gifts of God)

ଆମେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞାନୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରୁ । ସେ ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଭରି ଦିଅନ୍ତି । ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧି ବର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ, ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଶ ମାତ୍ର ବିକାର ନାହିଁ ।” (ଯାକୁବ ୧:୧୭) । ପ୍ରେରିତ ପିତର କହନ୍ତି, “ଯେ ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵରିକ ଶକ୍ତି ଆମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।” (୨ ପିତର ୧:୩) ।

ଆମମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବାୟୁ, ଜଳ, ଅଗ୍ନି, ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ସବୁଜ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଆବଶ୍ୟକତା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ଆତ୍ମିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି । ସେ ଆମମାନଙ୍କ ପାପର ମୋଚନ ନିମନ୍ତେ, ଆପଣାର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମ, ଡେଇଁଶ ବର୍ଷ ଜୀବନଯାପନ କରି ଜଗତ ପାପ ନିମନ୍ତେ କ୍ରୁଶରେ ହତ ହେଲେ । ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନଃଉତ୍ଥତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ମଣ୍ଡଳୀ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଯାପନ କଲେ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ, ଆତ୍ମିକ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ “ବାଇବଲ” ରୂପେ ଲିଖିତ ଭାବେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପଥ ନିମନ୍ତେ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରେ । ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଂଥୃତ କରେ, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ ଭାବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରୁ” (କଲସୀ ୩:୧୬)

ମନୁଷ୍ୟର ଏକାନ୍ତତା ବିନ୍ଦୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଗଲା । ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଏକାନ୍ତତାକୁ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି, “ଗୃହ ଓ ଧନ ପିତୃଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାର, ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିମତୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।” (ହିତ ୧୯:୧୪) । ସ୍ତ୍ରୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୃଜିତ ପ୍ରାଣୀ । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନଙ୍କ ରଚିତ ୧୨୭ ଗୀତରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଦେଖ, ସତ୍ତ୍ଵାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦତ୍ତ ଅଧିକାର ଓ ଗର୍ଭଜାତ ଫଳ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ।” (ଗୀତ ୨୭:୩)

‘ମାତୃପ୍ରେମ’ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ବରଦାନ । ‘ମାତୃପ୍ରେମ’ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣିବର୍ଗରେ ଦେଖିପାରୁ । ମାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଲାଳନପାଳନ, ଯତ୍ନ ବିନ୍ଦୁ ଜୀବନଜଗତର ସ୍ଥିତି ଅସମ୍ଭବ । ମାତାମାନେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ, ବସ୍ତ୍ର, ଶୁଭ୍ରତା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଜାଗ୍ରତ ନିଅନ୍ତି । ମାତାମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ଵାନସତ୍ତ୍ଵିମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷକ । ସେମାନେ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵାନସତ୍ତ୍ଵିମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଭକ୍ତି, ଉତ୍ତମ ଅଭ୍ୟାସ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବନର ରୀତିନୀତି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଶିଶୁମାନେ, ଆପଣା ମାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଜଗତକୁ ପରିଚିତ କରାଯାନ୍ତି । ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ମାତାମାନେ ହିଁ ସର୍ବସ୍ଵ ।

ଇଶ୍ରାଏଲର ମହାନେତା ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ବାଇବଲରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ପୁଂସତ୍ତ୍ଵାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମିସରର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ରାଜା ଫାରୋ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏକ ନଳନିର୍ମିତ ପେଡ଼ିରେ ମାଟିତେଲ ଓ ଝୁଣା ଲେପନ କରି, ନବଜାତ ମୋଶାକୁ ତାହାଙ୍କ ମାତା ଜାକବେଦ ରଖି ନଦୀ ତୀରସ୍ଥ ନଳବନରେ ରଖିଲେ । ସ୍ଵାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିବା ରାଜକୁମାରୀ ସେହି ସୁନ୍ଦର ଶିଶୁକୁ ଆପଣାଇ, ତାହାଙ୍କ ନିଜ ମାତାକୁ ଲାଳନପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ମୋଶା, ଇଶ୍ରାଏଲ ଜାତିର ମହାନେତା, ତାହାଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାଏଲ ଜାତିକୁ ମିସରର ଦାସତ୍ଵରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ଜାତିକୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଇଥିବା ‘ବ୍ୟବସ୍ଥା’ ଆନ୍ତେମାନେ ‘ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା’ ରୂପେ ଜାଣୁ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଆନ୍ତେମାନେ ପ୍ରଥମ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ବନ୍ଧ୍ୟା ହଳା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ଦିଧ୍ୟରେ ଏକ

ପ୍ରସନ୍ନାନ ନିମନ୍ତେ ବିନୀତ କରିଥିଲେ । “ପୁଣି ସେ ଏକ ମାନବ ମନାସି କହିଲା, ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୋ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସୀର ଦୁଃଖ ପ୍ରତି ନିତାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବ ଓ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରି ଆପଣା ଦାସୀକି ପାସୋରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଦାସୀକି ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ଦେବ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାର ଯାବଜୀବନ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବି ଓ ତାହାର ମଞ୍ଚକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ ।” (୧ମ ଶାମୁୟେଲ ୧:୧୧) । ତାହାଙ୍କ ମାନବନୁଯାୟୀ ହାଲା ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲାଳନପାଳନ କରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ନୂତନ ନିୟମରେ ଯୁବକ ତୀମଥୁଙ୍କ ଜୀବନ ତାହାଙ୍କ ଧାର୍ମିକା ମାତା ଉତ୍ତନାକା ଓ ମାତାମହୀ ଲୋୟି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । (୨ ତୀମଥୁ ୧:୫) । ଯଦିଓ ତାହାଙ୍କ ପିତା ଏକ ଗ୍ରୀକ୍ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଅକପଟ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୀମଥୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଯୋଦ୍ଧା ରୂପେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଜାଣୁ ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ, ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବେ ପଡ଼ିଥାଏ । ମାତା ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷକ । ସେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ନୀତିକୁ ଜୀବନର ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଦେବା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ । (ମାଥୁ ୬:୩୩) । ସେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ତଦନୁଯାୟୀ ଆପେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଉଚିତ । ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ବାଳକମାନେ ପିତାମାନଙ୍କର ଓ ବାଳିକାମାନେ ମାତାମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ତେଣୁକରି ମାତାମାନେ ଆପଣା ଆଚାର ବ୍ୟବହାର, କଥାବାର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଖରୁ କୁସ୍ଥିତ ବାକ୍ୟ, ମିଥ୍ୟା, ନିନ୍ଦା ପ୍ରଭୃତିରୁ ଦୂରରେ ରହୁ । ବାଳକଲ ବାକ୍ୟଧାନ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ଦୈନିକ ପାରିବାରିକ ଉପାସନା, ନିୟମିତ ଭାବେ ଉପାସନାରେ ଯୋଗଦେବା ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ମନଯୋଗ ଦେଉ । ଜ୍ଞାନୀ ଶିଳୋମନ କହନ୍ତି, “ବାଳକର ଗତବ୍ୟ ପଥରେ ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରାଅ, ତେଣୁ ସେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ହେଁ ଚହେଁ ବିମୁଖ ହେବ ନାହିଁ ।” (ହିତ ୨୨:୬) ।

ସନ୍ତାନସତ୍ତ୍ୱିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ, ଧର୍ମପଥରେ ଚଳାଇବା ପିତାମାତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନଦେଲେ, ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା କଷ୍ଟକର । “ପିଲାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ତୁଟି କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବାଡ଼ିରେ ମାଇଲେ ହେଁ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବାଡ଼ିରେ ମାରିବ

ଓ ପାତାଳରୁ ତାହାର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବ ।” (ହିତ ୨୩:୧୩-୧୪) । ଉତ୍ତମ ମାତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିପାଳିତ, ଉତ୍ତମ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନେ ଦିନେ “ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ” କହିବେ । (ହିତ ୩୧:୨୮)

ଲ୍ୟୋତିଗଣର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସିଦ୍ଧ ବରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ‘ଉତ୍ତମ ମାତା’ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅନ୍ୟତମ ।

- Kabita Gootam

ଭୁଲ ନ କରନ୍ତୁ !

(Don't make a mistake)

ସଦାପ୍ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ବିଶ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦିନ ବଧୂ ମନୁଷ୍ୟ ଭୁଲ କରି ଆସୁଛି । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଭୁଲର ପରିମାଣ ଗୁରୁତର । ମନୁଷ୍ୟ ଭିତ୍ତିହାସରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମ ଭୁଲ ହୋଇଥିଲା । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦିମାତା ହବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରି ଶୟତାନର ବଶ ହୋଇଥିଲେ । (ଆଦି ୩:୬)

ପ୍ରଥମ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ କର୍ଯ୍ୟନ, ଭିତ୍ତିହାସର ଦ୍ଵିତୀୟ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ? ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୨ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, ପାପାମ୍ଭାର ସନ୍ତାନ ଯେ କର୍ଯ୍ୟନ, ତାହା ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ କଲା, ଆଉ ସେ ତାହାକୁ କାହିଁକି ବଧ କଲା ? କାରଣ ଏହି ଯେ, ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାପମୟ, ଆଉ ତାହାର ଭାଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମମୟ ଥିଲା ।”

ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ସଦୋମ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରି ଲୋଚଙ୍କ ଜାମାତା ମାନେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ସେହି ନଗର ସହିତ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ । ଲୋଚଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରି, ପଛକୁ ଦେଖି, ଲବଣ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ । (ଆଦି ୧୯:୧୪ ଓ ୨୬ ମ ପଦ) ।

ଶାରିରୀକ ଦୁର୍ବଳତା ଯୋଗୁଁ ଏଣ୍ଡୋ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରୟ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୨୪:୩୩) । ଫାରୋ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୌନ୍ୟ ବିନା ଆହ୍ଵାନରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସାଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଭୁଲ ଯୋଗୁଁ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ।

ମୋଶାଙ୍କ କୃତ ଭୂଲ ଯୋଗୁଁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଆଘାତ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ଭୂଲର ପରିଶାମ ମୁଁ ପ୍ରଚାର କଲା ବେଳେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଚାରକମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ରିତ ହୁଏ । ପରମେଶ୍ଵର ଜଳରେ ସମାଧିରୂପ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ପ୍ରଚାରକ ଛିଅା ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହିପରି ପ୍ରଚାରକ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ରିତ ଅଟେ ।

ଅମାଲୋକୀୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵର, ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜା ଶାଉଲ ଅମୋଲକୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖି ଘୋର ଭୂଲ କରିଥିଲେ । ଶାଉଲଙ୍କ ସେହି ଭୂଲ ଯୋଗୁଁ ଇଶ୍ରାଏଲ ରାଜ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । (୧ମ ଶାମୁଏଲ ୧୫:୨୨, ୨୩)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଭୂଲ ଯୋଗୁଁ ଉଷଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ତତ୍ସମ୍ପର୍କ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ସିନ୍ଦୂକ ନିକଟରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । (୨ ଶାମୁଏଲ ୬:୭)

ରିହବିୟାମ, ତାହାଙ୍କ ପିତା ଶଲୋମନଙ୍କ ସମୟର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଉପେକ୍ଷା କରି ଭୂଲ କରିଥିଲେ । (୧ମ ରାଜା ୧୨:୮) ବୈଥ-ଶେମୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକକୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ସେଦିନ ପଞ୍ଚାଶ ହଜାର ଓ ସତୁରି ଜଣକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ବୈଥ-ଶେମୀୟମାନଙ୍କ ଭୂଲକୁ ପ୍ରଭୁ କ୍ଷମା କରିନଥିଲେ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଚେତନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ରାଜା ଅଗ୍ରିପପା ଭୂଲ କରିଥିଲେ । ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଜ୍ଞ କଥାରେ ତ ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରିପାର ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ ?” (ପ୍ରେରିତ ୨୬:୨୮) ପାଉଲଙ୍କ ଚେତନାରେ ସେ ଭ୍ରଷ୍ଟେପ ନ କରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ହରାଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନ୍ୟ ନ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶୋଚନୀୟ ପ୍ରତିଫଳ ଭୋଗିଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଆପଣା ଭୂଲ ସୁଧାରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୁସଜ୍ଜିତ ପାରଦୀଶରେ ଅନନ୍ତକାଳ ବାସ କରିବେ ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରେ ।

- John Hassris

ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ (Cast all your care on the Lord)

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।” (୧ମ ପିତର ୫:୭) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭାର ଏତେ ଗୁରୁତର ଯେ, ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ କୁନ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ କରିବାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉପଶମ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଭାର ଯେତେବେଳେ ଅସହ୍ୟ ହୋଇଉଠେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭାର ବହନକାରୀ ହସ୍ତ ଅଛି ବୋଲି ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟର ସମସ୍ତ ଭାର ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କ ଭାର ଆପଣ ଜଣେ ବହନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ମେଲାଳ ରଖୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ କରି ଆପଣଙ୍କ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, କ୍ଳେଶ, ଯାତନା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋହର କୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ମୋ’ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମୁଁ ମୁଦୁଶୀଳ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ, ଯେଣୁ ମୋହର କୁଆଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉତ୍ସାଧ ।” (ମାଥୁ ୧୧:୨୮-୩୦)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଭାର ବଦଳେ ସେ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଅନ୍ତି । ଶୟତାନର ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ଭାର ଅପେକ୍ଷା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଉଥିବା ଭାର ଉତ୍ସାଧ । ଲଜ୍ଜା, ଅନୁତାପ, ଦୁର୍ନୀତିରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ମୁଦ୍ର ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଜ୍ଞାନୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଆପଣା ଆପଣା ଚିନ୍ତାର ଭାର ଆପେ ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ମୂର୍ଖତା ଓ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ଜାଣେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଆପଣା ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ

ଜଣାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାତୁୟାୟୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଭାର କେହି ଜଣେ ବହନକାରୀଥିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦମୟ ଓ ସହଜ ହୋଇଉଠେ । ଆପଣ ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଏବେ ହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର । ସେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାର ବହନ କରିବେ । ଯେଉଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ଥୋଇ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାୟକ ଜୀବନଯାପନ କର ।

- David Macy

ମାଗ, ଖୋଜ ଓ ଦ୍ୱାରରେ ମାର

(Ask, Seek and Knock)

“ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ଖୋଜ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯିବ । କାରଣ ଯେ କେହି ମାଗେ, ସେ ପାଏ, ଯେ ଖୋଜେ, ସେ ସନ୍ଧାନ ପାଏ, ଆଉ ଯେ ଦ୍ୱାରରେ ମାରେ, ତାହା ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯାଏ ।” (ମାଥୁର ୭:୭-୮) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅର୍ଥ ଅନେକ ବୁଝି ନପାରି, ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାକ୍ୟଧ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନରେ ସରଳ କରିବ । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ଦେଇଥିଲେ । (ମାଥୁର ୫:୧-୨) କିନ୍ତୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଜଗତକୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ସେ କହିଲେ, “ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।”

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜାଗତିକ ପିତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅତ୍ୟାଧିକ ଭାବେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । “ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାସନକାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ପିତୃଗଣଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଜୀବନ

ପ୍ରାୟ ନ ହେବୁ ? (ଏବଂ ୧୨:୯) । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କି ଆମେ ମାପି ପାରିବା ?” ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ ହେଲେ ସୁଖା, ଯେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମାଗିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନ ଦେବେ ?” (ମାଥୁର୍ ୭:୭-୮) ପିତା ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ହେଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିବେ ନାହିଁ । ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ଆଉ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସର୍ବଦା ଯଥେଷ୍ଟ ରୂପେ ପାଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକତର ଦାନ କରିପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ।” (୨ କରିନ୍ଥା ୯:୮) ସେ ଫିଲିପୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ମୋହର ଈଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବମୟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବେ ।” (ଫିଲିପୀ ୪:୧୯) ଯାଣୁ କହିଲେ, “ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମୋତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି ।” (ଯୋହନ ୧୪:୧୩-୧୪) । ସେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, “ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା-ଯାହା ମାଗୁ, ସେହି ସବୁ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଥାଉ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସନ୍ତୋଷଜନକ, ତାହା କରିଥାଉ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୨) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ବୋଲି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରତିପକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଜବାବ କାହିଁକି ନ ପାଉ ? :

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମର ଅନେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଜବାବ ପାଇନଥାଉ ? ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଥିଲେ, “ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଲୁଚାଇଅଛି ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୯:୨) ଏହି ବିଷୟ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପତ୍ରରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଗି ଥାଅ, କିନ୍ତୁ ପାଇ ନ ଥାଅ, କାରଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଖାଭିଳାଷରେ ବ୍ୟୟ

କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମାଗିଥାଅ ।” (ଯାକୁବ ୪:୩) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜାଗତିକ ଅଭିଳାଷ ଚାନ୍ତୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା, ସେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା ପୂର୍ବେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠ, “ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ” ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଅସ୍ଵାର୍ଥର ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ହେଉ । ଅନେକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ ନ କରି, ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ଵ ଆଶା କରନ୍ତି । ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ତାଡ଼ନା କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଈଶ୍ଵର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆତ୍ମେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଈଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତା’ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୯:୩୧) । ଯାକୁବ ଆପଣା ପତ୍ନୀରେ ଲେଖନ୍ତି, “.....ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ କରିପାରେ । (୫:୧୬) । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି । “ଆତ୍ମେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ସାହସ ଅଛି । ଆଉ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତାହା ସେ ଶୁଣନ୍ତି ବୋଲି ଯଦି ଆତ୍ମେମାନେ ଜାଣୁ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ ସେହିସବୁ ଯେ ପାଇଅଛୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୫:୧୪-୧୫) । ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଦୟାବାନ ଓ କୃପାବାନ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଜବାବ ଦେବେ ।

ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜ, ପାଇପାରିବ :

ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୈଷ୍ଠ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ପାଇପାରିବେ । “ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବ ଓ ତାହାଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକ କରିବେ ନାହିଁ କି ତୁମ୍ଭକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଶପଥ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ବିସ୍ମୃତ ହେବେ ନାହିଁ ।” (ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୩୦-

୩୧) ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହା ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହେବା ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ ଇଶ୍ୱର ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରଦାତା, ଏହା ତାହାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସିବା ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ଏହା ୧୧:୬) । ବିନାଶ ପାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପଣ କରିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟମତ ଅଟେ । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିନାଶ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ । ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ଯିହଜିକଲ ଭାବଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିଲେ, “ଆମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆମର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଯେପରି ଫେରି ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ଆମର ସନ୍ତୋଷ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଆପଣା ଆପଣା କ୍ରପଥରୁ ଫେର, କାରଣ ହେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ତୁମ୍ଭେ କି ହେତୁ ମରିବ ?” (ଯିହଜିକଲ ୩୩:୧୧) । ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ସଞ୍ଚିତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅନୁକମ୍ପଣ କଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁକମ୍ପଣ କର :

ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ପର୍ବତ ଉପଦେଶରେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁକମ୍ପଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ଅତଏବ, କାଲି ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ କାଲି ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବ । ଆଜିର କଷ୍ଟ ଆଜି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।” (ମାଥୁ ୬:୩୩-୩୪) । ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବିଷୟର ଅନୁକମ୍ପଣ କରେ । ପାଉଲ କହନ୍ତି, “କେହି ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅନ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ।” (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୦:୨୪) । ଆପଣ କଅଣ ଅନୁକମ୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ଉଦ୍ଧାପିତ ହୋଇଅଛୁ, ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀକ୍ଷଙ୍କର ଯେଉଁ ବାସସ୍ଥାନ, ସେହି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର ବିଷୟସବୁ ଅନୁକମ୍ପଣ କଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ହେବ । ଅତ୍ରାହମ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ, କିଅବା ଦେଖିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ତହିଁର ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । “କାରଣ ଯେଉଁ ନଗର ଭିତ୍ତିମୂଳ ବିଶିଷ୍ଟ, ପୁଣି ଯାହାର ଶିଳ୍ପୀ ଓ ନିର୍ମାତା ସ୍ୱୟଂ ଇଶ୍ୱର ସେ ତହିଁର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ।” (ଏହା ୧୧:୧୦) ବିଶ୍ୱାସର ବୀରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଏ, “ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଏହି

ସମସ୍ତ ସୁଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରି ସୁଖୀ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଯେଣୁ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିନା ସିଦ୍ଧିଲାଭ ନ କରନ୍ତି ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୩୯-୪୦) ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ନଗରର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ । “କାରଣ ଏଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନଗର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଆଗାମୀ ନଗରର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛୁ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୩:୧୪) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଶା ଓ ଭରସା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅଛି, ଯାହା କହେ, “ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥାଅ, ସେଥିରେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକ୍ତ ଦେବୁ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦)

ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁ :

ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବେ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳୁଅଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କର, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଦୁଃଖ ଆପଣାର ପଥ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଆପଣା ସଂକଳ୍ପରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ, ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବେ, ଆଉ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁ, କାରଣ ସେ ବହୁଳରୂପରେ କ୍ଷମା କରିବେ ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୫:୬-୭) ଏହି ଆହ୍ଵାନ ମୋ’ ପାଇଁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ! ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ପାଉଁଳ କରନ୍ତି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “କାରଣ ସେ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କରୁ, ଆଉ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନରେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ କରୁ । “ଦେଖ, ଏହା ମହା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ, ଦେଖ ଏବେ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ ।” (୨ କରିକ୍ତା ୬:୨) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସମୟର ସୀମାବଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, “ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ର ଆସୁଅଛି ।” (ଯୋହନ ୯:୪) କିନ୍ତୁ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ଷରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି, “ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣପଣ କର, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅନେକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୃହକର୍ତ୍ତା

ଉଠି ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବ ଓ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାର ଫିଟାଅଛୁ, ଏହା କହି ଦ୍ଵାରରେ ମାରିବାକୁ ଲାଗିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନର ଲୋକ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।” (ଲୁକ ୧୩:୨୪-୨୫) । ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ସମୟ ଓ ସୁଯୋଗ ଥାଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପା କର ।

ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପା କର :

ମୋଶା ଆପଣା ମହାପ୍ରସ୍ଥାନ ପୂର୍ବରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ତାହାଙ୍କ ସେହି ନିବାସ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁକମ୍ପା କରିବ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବ ।” (ଦ୍ଵି.ବି. ୧୨:୫) ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ହେଉଥିବା ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ବୃଥା କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲେ, “.....ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଇବା, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ।” (ଯାତ୍ରା ୨୦:୨୪) ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତାଏ । କାରଣ ରାକ୍ୟ କହେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲିଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ଏପିସ୍ତା ୧:୩) । ତାହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ଷ ସ୍ଥଳରେ ତାହାଙ୍କ ଦର ପରିତ୍ରାଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ଷ ଅନୁକମ୍ପା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ଷ ପାଇ ନ ପାରୁ । “ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି, ପୁରାତନ ବିଷୟସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟସବୁ ହୋଇଅଛି ।” (୨ କରିକ୍ତା ୫:୧୭) ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ

God's Work Summarized

This Book reveals
the mind of God,
the state of man,
the way of salvation,
the doom of sinners,
and the happiness of believers,

Its doctrines are holy,
its precepts are holy,
its histories are true,
and its decisions are immutable.

READ IT to be wise,
BELIEVE IT to be safe,
and PRACTICE IT to be holy.

It contains:

LIGHT to direct you,
FOOD to support you, and
COMFORT to cheer you.

THE WORD OF GOD

It is the traveler's map,
the pilgrim's staff,
the pilot's compass,
the soldier's sword,
and the Christian's Character.

Here
Paradise is restored,
Heaven is opened,
and the gates of hell are disclosed.

CHRIST is its grand subject,
OUR GOOD is its design,
and the GLORY OF GOD is its end.

It should
fill the memory,
rule the heart,
and guide the feet.

Read it
slowly,
frequently,
and prayerfully.

It is
a mine of wealth,
a paradise of glory,
and a river of pleasure.

It is
given you in life,
will be opened at the judgment,
and will be remembered forever.

It
involves the highest responsibility,
rewards the greatest labor,
and condemns all who trifle with its holy contents.

Printed Book Only

From:

SATYA VANI
P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)